

cija v Podplatu pri Slatini. Dne 28. marcija v Ormoži, v Arnoži, v Stradnu in v Slov. Bistrici. Dne 29. marcija v Šentilji v slov. gor.

Dopisi.

Iz Družmirja pri Šoštanji. (Volitve v občinski zastop:) Boj, vsaka tri leta se ponavljajoč, bliža se zopet v občini okolice Šoštanjske in kakor posebna znamenja kažejo, utegne biti tudi letos „vroč,“ recimo: zanimiv. Popolnoma nepotrebno sicer bi bilo dvomiti o pravični narodni zmagi med ljudstvom jedne in iste narodnosti, vendar bode biti nam opreznim in se ne preveč zanašati na čistost značaja slednjega naših volilcev. Da, značaj, ali prava narodna zavest je to, na kar se je pri nas tako redko brez skrbi naslanjati, kajti že mnogokrat smo se morali prepričati o slabotnem stanju teh obeh lastnosti nekaterih občanov. Kdo bi si mogel misliti, recimo, in smešno je skoro, ko bi svetu povedali, da je Družmirje, naše slovensko Družmirje, čegar ime dokazuje že samo to, da bi morali prebivalci te vasi biti čisto „združeni v miru,“ biti jedne misli, jednega vedenja, kadar gre za svete narodne pravice, — da je naše tiho Družmirje po večini nemčurskega „mišljenja“? V resnici je občina ta povse narodna, in drugače ni tudi mogoče. Ali nekaj družega je. Kakor povsodi, tako ima tudi pri nas takozvano „židovsko sleparstvo“ odprte duri, to je ono sleparstvo, s katerim lahko vestni gospodiči „omikane nemške družbe“ v „slabem trenutku“ umejo polastiti se neizkušnosti kmetskega ljudstva. Korenjaški značaj kmeta in zavedni, naravni mož slovenski pokaže tistim ljudem iz Šoštanjskega trga, ki postopajo pred volitvami po hišah kmetskih in kuhajo nemčursko kavo lahko vernim „ženskam,“ da bi jih premotili za svoje namene, naravnost svoje duri, ali dobé se žalibog tudi taki slabiči, katerim še nemčurskega kaféta ni treba, da dadó svoj glas tem Judežem našega naroda — in na take slabiče treba nam je pozornim biti. V naši občini nosita zvonec, kakor že dolgo znano, dva huda nasprotnika naše narodnosti, to sta drvar Negri in neki posestnik, čegar imena celo nočemo tu imenovati, kajti bolelo bi nas v srce, ko bi to čul njegov lastni brat, mnogoveljavni mož in značajni narodnjak. Le z ozirom na prvega moramo izreči, da je žalostno, ako se pusti slovenski Družmirčan od človeka, ki se redi od slovenskih hlobov, ki je po vrhu tega samo bori italianissimo, voditi za nos v rečeh za našo narodnost toliko važnih. Ali nam je v resnici toliko ležeče na ubogem lesnem trgovci? Ali je res on naš bog? In gléde vseh njegovih pristašev, in judežev, naših zapeljivcev, moramo se prašati, ali nam je potreba, da se damo voditi v naših narodnih sklepah od ljudi, katerim

je edino na tem, da čem prej, tem bolje, slovenskega kmeta, to je domačina na naši zemlji ugonobijo in ga oropajo zvičajno slednje oblasti v domovini svoji? Kmetje in občani naši! Potegnite si toraj mreno od oči, izpreglejte! Zadnji čas je užel! Čemu je treba bojev ob času volitev z nemčursko stranko, tacih bojev v naši občini? Čemu, Vas prašamo? Ako se to godi notri v trgu, kjer so zgola „nobel“ ljudje, ki menijo, da več veljajo, če nemški govoré — naj se bojujejo ondi, ali mi v tej čisti, neobzidani prirodi zunaj, ki nas ne obdahné dih gnjile „kulture,“ mi ostanimo zdravi na umu in sreci, mi ostanimo, kar smo, kar smo bili od davnih dob, Slovenci zdrave korenine in to pokažimo pri bodočih volitvah!

Iz Mestinja. (Občinsko uradovanje.) Naša čisto slovenska, Sladkogorska občina, koje ime slovi daleč na okrog med Slovenci, vsled slavne božje poti in naše cerkve. To ime se pa v naši občinski pisarni piše vedno le „Süssenberg.“ Naši obč. odborniki se torej ne zavedajo, da so Slovenci, ker mirno gledajo, kako se nemščina v obč. uradnici šopiri. Posebno pa omilujem te odbornike, ki v nerazumljivi tujščini zapisnik obč. seje poslušajo in svoje ime podpisavljajo, ne da bi terjali slov. uradovanje. Jaz sem g. slovenskega obč. predstojnika večkrat opominjal, da naj slovenski uraduje. Tudi sem zahteval, naj pri obč. seji na dnevni red priredi v pretresovanje slovensko uradovanje, pa zastonj. Na dnevni red ni tega hotel prirediti, ampak je rekel, da z nemškim uradovanjem se nemški uči, in da ga za to bolj obrajtajo. In v resnici se je v uradnici pisava že zboljšala, saj se piše na živinskih izkaznicah, da se žene na sejem „kaibl,“ „kuch,“ „osen,“ v „sanct. Vindischfaistric.“ ali kam si že bodi: no glejte to nemško šolo! Kdor se v taki šoli nemški nauči, je pa tudi bolj nobel, ker takšnega mora vsak Nemec bolj pazno poslušati, in se od njega še nemški učiti. Tukaj je mladi berač Jakob Centrih pa je pri Matijetu Kidrič stari beračici vzel 2 glđ. Ko ga g. obč. predstojnik pokliče v preiskavo, zaroti se ves, da je nedolžen. Potem gre pa starko okrega. Ko se mu še ne verjame, gre iz hiše, sleče suknjo, odloži zelene očali ter hoteč svojo nedolžnost še bolj dokazati, štrbunkne v 5 metrov globok vodnjak. Ko grejo otroci brž iz hiše za njim, že vidijo, da iz vode noge moli. Na otročji klic pride gospodar ter v vodnjak zakliče: si-li še živ? Ker se je možu voda premrzla zdela, splazi navzgor in odgovori: še, le dajte mi cehto. Ko so ga gori vlekli, držal se je pa dobro za vrv, ako ravno se sicer zmirom trese, da mu še žlica iz rok pade.

Iz Koroškega na Štajarskej meji! (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Pri Devici Mariji na Jezeru je zborovala podružnica sv. Cirila in Metoda in je bilo naše veselje ve-

liko, ker so nas na naše povabilo obiskali naš ljubljenski deželni poslanec, č. g. Gregor Einspieler, ter so nam jederno, da si v kratkih besedah razložili pomen družbe sv. bratov, iz srca hvaliležni. Oni v resnici poznajo naše zadeve, in se tudi vsake prilike poslužijo, da izvejo od prostih kmetov njih resnično voljo. Zatoraj je obžalovanja vredno, da jih naši liberalci v Celovci pri deželnem zboru tako malo poslušajo. Ko bi hoteli liberalci biti pravični, prišli bi k našim zborom. Tu bi se lahko prepričali, kakšne šole da mi terjamo, saj se je dosti jasno slišalo, ko je kmečki mož Simon Skubel v našem imenu govoril in je v živih besedah dokazal, kakšnje šole da mi želimo. Imeli smo še veliko drugih govornikov, n. pr. č. g. Šervicel, gosp. kaplan iz Dravograda. Omeniti moram tudi gospoda kaplana iz Šmihela pri Pliberku, kateri se na vse mogoče trudijo, da bi nam zatiranim Slovincem pomagali. Osnovali so že več posojilnic, zdaj mislijo osnovati še novo društvo, katero bi se pečalo s kmečkimi zadevami. Posebno so nam obljubili, da bi nam priskrbeli po ceni natornega vina, katerega smo mi Korošci potrebni, posebno letos ker mošta ni, to pa s pomočjo Šmihelske posojilnice. Bog daj srečo novemu društvu! Povedati moram tudi, da se je zbralo še precejšnje število kmetov iz vseh okolice, posebno so nas razveselili Šmihelci s svojimi izvrstnimi pevci, za kar smo jim iz srca hvaliležni. Zahvalimo tudi vse druge gospode, kateri so nas obiskali, in jim kličemo: zopetno svidenje! Nas so še drugi počastili pismeno in po brzojavu. Le ena govorica gre: oh, to je bilo veselo, da bi le skoraj včakali spet enakega veselja! Zatoraj pričakujemo, da bo prihodnja vdeležba zopet velika. Prav zadovoljni smo bili že s tem, pa ko bi raznovrstne homatije necih ljudi ne bile premotile, bila bi deležba še veliko ogromnejša.

Iz Kapele pri Radgoni. (Gut Heil!)
Bral sem tudi že „Slov. Gosp.“ št. 6. dopis iz Vržeja o tem slavnem nemškem pozdravu. Da pa bi nikomur ne bile moje vrste predolgočasne, zato vam nekaj hočem iz naše okrajine naznati. Kakor povsod, bili so pustni dnevi tudi pri nas polni veselja. Naši požarniki iz Mote in Hrastja so si napravili veselico pri g. V. Povabili so vse bližnje požarnike in kaj mislite, kako so se pozdravljali, ko so se sešli? Najpred prišli so iz Vržeja in slišal sem, da so naše domače pozdravili: Gut heil! — Naslednje pa pridejo Št. Jurjevski požarniki, ti pa s prelepim slovenskim pozdravom: zdravo! To se nam je prav dopadlo. Na ovratnikih nosijo podobo „Sv. Jurja na konji“ in tudi to se vsakemu, kdor jih vidi, dopade. Kakor pa se povsod Nemci med Slovence mešajo, tako je tudi že pri Št. Jurjevskih požarnikih. Prignali so s seboj precej visokega moža in jaz sem prašal, kdo da

je to? V odgovor sem dobil: Jurjevški pek! No ta pa je bil slov. pozdrav: zdravo doma pustil, menda na oskrbovalnem sprejetišči. Nazadnje vam, Št. Jurjevski požarniki, ki imate prelepi pozdrav: zdravo, nikar se ga ne sramujte, temveč napredujte zmiraj lepo naprej in tako bote vzgled vsem požarnikom na slovenskih tleh. Tu pač ne kaže: Gut heil! B—č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar se je vrnil iz Budapešte na Dunaj ter ostane ondi čez velikonočne praznike. — Drž. proračun za leto 1890 kaže 547.368.704 gold. prihodkov in stroškov 545.771.700 gold. denarja torej preostane 1.597.004 gold. Sedanja vlada torej ima, če druga ne, vsaj to za se, da ne dela dolgov, kakor vse prejšnje liberalne vlade. — Avstrijski škofje so izročili vladi spomenico gledé ljudske šole. Kar je katoliškega ljudstva, pozdravlja to spomenico z velicim veseljem, nemškim liberalcem in njih repu v judovskih in drugih listih pa ne ugaja. To pa je nekaj, kar se razume samo po sebi. — Štajarska hranilnica daje liberalno brco slov. ljudstvu, ter resno zatrjuje, da ne vzprejemlje slov. prošenj za posojila. Da stori v tem veliko krivico tretjini štaj. prebivalcev, to skrbi gospodo, ki ima hranilnico v rokah, malo in je dobro, če si slov. ljudstvo to zapomni ter ne išče več pomoči pri štajarski hranilnici v Gradci, ampak pri južno štajarski v Celji. — Naši sosede v koroški Črni so deloma propadli pri obč. volitvah, najbolj za to, ker rogovili ondi nemška „planinska družba“ zoper domače slov. ljudstvo. — Za „Südmark“ dela dr. Steinwender jako strastno po koroških mestih, toda doslej nima še posebne sreče z njo; samo v Beljaču že obstoji nje podružnica. — Kranjski dež. predsednik, baron Winkler je v torek obhajal 10letnico svoje vlade in so mu vsled tega slov. društva v Ljubljani skup napravila bakljado. — Po vseh kranjskih mestih je cena mesu poskočila in se mesarji izgovarjajo, da je živina postala sila draga. No nekaj že, toda shajali bi še že tudi s staro, precej visoko ceno. — Nekaj laških mladeničev v Gorici se je o novačenji prav slabo nosilo in še pride brž k malu c. kr. žendarmarija po nje, ker se jim očita oskrunjenje cesarske podobe, viseče v nekej krčmi. — Za italijansko vseučilišče v Trstu poteza se tudi jud dr. Luzzato in Nemec Burgstaller. To še človek umeje pri prvem, ali kaj še zadnji? Najbrž samo hvalo irredentovcev. — Iz Zagreba se poroča, da vzame za svojim mojštrom, ministrom Tisza tudi hrv. ban, grof Khuen-Hedervary slovo, ali nam se dozdeva, da on ne stori tega še tako k malu. — Iz ogerskega ministerstva je poleg Tisza odstopil tudi grof